

VELIKONOČNÍ ZAHRADA

Jan Zahradníček

Spočteny vlasy hlavy mé a jediný
bez tebe nepadne, ó Pane –
tam venku s křikem křížují tě dějiny,
strašlivá krůpěj těla tvého v propast kane.

Zde v trávě mladé místa bledá po tvých kolenou,
a poplává konopka nad spánkem apoštolů,
na konec světa větev za větví se stromy poklenou,
poslové vzdechů tvých tam dolů, dolů, dolů.

Zde rouška větru věrně vtiskla si tvé čelo přechisté,
když mezi keři modlil ses, ty Keři rozsvícený
v krůpějích potu krvavých, když v prázdno bezlisté
žal věků vál, tvé smrti žádaje si ceny.

Zde kmeny žoldněřské v tmě utkvěly, kde každý stál,
polibek Jidášův šelestí v listech rašících a spílat
přes střechy, zdi a zahrady dav slyším dál;
dál chladem voda chvěje se, v níž ruce myl si Pilát.

Tu náhle pozoun vzkříšení mi sluchem slavně zní,
a kamení a oblaka jak pláty kovu saží,
já, Kriste, vstal z vápenné zkroušenosti podzemní
a s radostí novou tvé vstříc jdu na zápraží.

Ať hráze křivdy křiklavé se vrší výš a výš,
ať sršatí hřbet obzorů a v trávě stopy vlčí,
ó ty, jenž sluch jsi učinil, ty uslyšíš...
Pravice probodená zvedá se, však ústa strašně mlčí.

Ze sbírky Korouhve, 1997

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

- 11.1. David František Zezula ze Šlapanic
Klára Zezulová z Nových Hvězdlic
- 31.1. Antonín Josef Dvořák ze Šlapanic
Dana Marie Dvořáková ze Šlapanic
- 1.3. Matyáš Lukáš Adamec ze Šlapanic
Tomáš František Locker ze Šlapanic

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

- 11.12. Eliška Bergerová ze Šlapanic (*1931)
- 13.12. Vladimír Burian z Ponětovic (*1931)
- 13.12. Julie Daňková z Kobylnic (*1920)
- 17.12. Fridrich Szabó ze Šlapanic (*1942)
- 22.12. Jiří Buchta z Jiřkovic (*1940)
- 5.1. Marie Vymazalová z Jiřkovic (*1933)
- 12.1. František Losman z Brněnských Ivanovic (*1923)
- 16.1. Josef Tesař z Jiřkovic (*1932)
- 2.2. Vlastimír Katolický ze Sokolnic (*1927)
- 15.2. Jaroslav Kocián ze Šlapanic (*1937)
- 23.2. Miroslav Boleslav z Práce (*1925)
- 4.3. Vladimír Ondra z Jiřkovic (*1940)
- 6.3. Vladislav Přerovský z Kobylnic (*1958)
- 8.3. Zdeněk Liška z Jiřkovic (*1943)

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

		Šlapanice	Prace
9.4.	Zelený čtvrtek	19.00	17.00
10.4.	Velký pátek	19.00	17.00
11.4.	Bílá sobota	21.00	19.00
12.4.	Zmrtvýchvstání Páně	7.00, 9.00, 18.30	10.00
13.4.	Velikonoční pondělí	7.00, 9.00	8.00

Z KALENDÁŘE

- 12.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 3.5. 1. sv. přijímání ve Šlapanicích
- 17.5. Pout' v Podolí
- 23.5. Pout' do Křtin – hlavní celebrant P. Miroslav Šudoma
- 24.5. Pout' v Bedřichovicích
- 31.5. Slavnost Soslání Ducha svatého
- 2.6. Návštěva nemocných ve Šlapanicích
- 7.6. Farní den ve Šlapanicích
- 2.8. Hody v Jiřkovicích
- 9.8. Hody v Kobylnicích
- 11.8. Návštěva nemocných ve Šlapanicích
- 17.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
Šlapanické slavnosti
- 30.8. Pout' do Tuřan
- 13.9. Hody v Praci
- 19.9. Pout' na Vranov
- 27.9. Návštěva Svatého otce v Brně
- 21.11. Adorační den v Praci
- 22.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 24.11. Adorační den ve Šlapanicích
- 29.11. 1. neděle adventní
- 8.12. Návštěva nemocných ve Šlapanicích
- 25.12. Slavnost Narození Páně

ZE SILVESTROVSKÉ PROMLUVY

Na přání nemalého množství farníků přijměte ještě jednou slova, která jsem vyčetl v jedné brožurce a při bohoslužbě na závěr roku 2008 přečetl.

otec Miloš

Dnes máme větší domy a menší rodiny.
Víc vymožeností, ale míň času.
Máme více titulů, ale míň zdravého rozumu.
Více vědomostí, ale míň moudrosti.
Máme víc odborníků, ale také víc problémů.
Víc zdravotníků, ale méně starostlivosti.
Utrácíme příliš bezstarostně, smějeme se málo.

Jezdíme rychle.
Zlobíme se brzy, udobřujeme se pozdě.
Čteme málo, televizi sledujeme hodně, modlíme se velmi zřídka.
Znásobili jsme své majetky, ale zredukovali naše hodnoty.
Mluvíme mnoho, milujeme málo, podvádíme příliš často.
Učíme se, jak vydělat na živobytí, ale ne jak žít.
Přidali jsme roky životu, ale ne život rokům.

Máme vyšší budovy, ale nižší charaktery.
Širší dálnice, ale užší obzory.

Myslíme víc, ale máme míň.
Kupujeme víc, těšíme se z toho míň.
Cestujeme na měsíc a zpět, ale máme problém přejít přes ulici navštívit sousedy.
Dobýváme venkovní vesmír, ale vnitřní ne.
Rozbili jsme atom, ne však svoje předsudky.
Píšeme víc, učíme se míň.
Naučili jsme se pospíchat, ale ne čekat.
Máme vyšší platy, ale nižší morálku.
Vytvořili jsme víc počítačů pro víc informací, a abychom vytvořili víc kopií, ale méně komunikujeme.
Máme vyšší kvantitu, ale nižší kvalitu.

Tohle je čas rychlého stravování a pomalého trávení.
Vysokých mužů a nízkých charakterů.
Víc volného času a méně zábavy.
Víc druhů jídla, ale méně výživy.
Dva platy, ale víc rozvodů.
Krásnější domy, ale neúplné rodiny.

Proto navrhuji, říká autor zamyšlení: nenechávej nic na zvláštní příležitost, protože každý den, který žiješ, je velký Boží dar. Vyhledej vědomosti, více čti, více se modli. Posad' se na verandu a pak obdivuj krásu Božího stvoření. Sepni ruce a pomodli se bez toho, že bys věnoval pozornost svým potřebám. Dej čas své rodině a přátelům. Navštiv místa, která máš rád. Život má radostné momenty, nejde o přežití. Odstraň ze svého slovníku fráze jako „někdy jindy“ a „příště“. Napiš ten dopis, který jsi chtěl napsat „někdy jindy“. Řekni svojí rodině a přátelům, jak moc je máš rád.

Tolik neznámý autor, ke kterému už jenom dodávám citát Jana Twardowského: „Pospěšme si milovat lidi, tak rychle odcházejí ... zůstanou po nich jen střevice a hluchý telefon.“

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Jak se již ve Šlapanicích stalo tradicí, i letos patřila první lednová neděle tříkrálovým koledníkům. Koledníci i vedoucí skupinek se začali scházet po 8. hodině na Orlovně, kde se děti připravovaly do svých kostýmů králů a vedoucí skupinek přebírali pokladničky, průkazky, cukry a malou pozornost pro každého koledníka. Když byli všichni nachystáni, hromadně jsme odešli do kostela, kde měli koledníci vyhrazená místa. Na konci mše svaté pan farář koledníkům požehnal, skupinky dostaly posvěcenou křídu a poté se koledníci rozešli do ulic. Každá skupinka měla přidělený svůj úsek - několik ulic, které během pár hodin obešla. Koledníci koledovali dům od domu a lidem, kteří přispěli do pokladničky, jako poděkování darovali cukr a posvěcenou křídou napsali na dveře K+M+B 2009.

I tentokrát koledníci narazili na nepříjemné reakce některých lidí, avšak mnohem častěji se setkávali s úsměvem a porozuměním. Mnozí lidé byli natolik štědrí, že kromě příspěvku do pokladničky obdarovali děti drobnou sladkostí či teplým čajem.

Letošní Tříkrálová sbírka pořádaná celostátně Charitou ČR se ve Šlapanicích konala pod záštitou jednoty Orel Šlapanice již po deváté. Ve Šlapanicích koledovalo 13 skupinek a jedna skupinka v Bedřichovicích. Celkem se do Tříkrálové sbírky ve Šlapanicích zapojilo 40 koledníků. Jednotlivé skupinky vybraly v rozmezí od 3.830 Kč do 9.641 Kč a v Bedřichovicích 10.280 Kč. Celkem koledníci vykoledovali 108.604 Kč, což je opět o něco více než v loňském roce.

Na závěr chci poděkovat všem, kdo se do letošní Tříkrálové sbírky zapojili a pomohli tím vykoledovat peníze, které budou rozděleny těm nejpotřebnějším (tyto prostředky budou využity na zkvalitnění stávajících sociálních služeb, kterými jsou Charitní ošetrovatelská služba, Charitní pečovatelská služba a Dům léčby bolesti s hospicem sv. Josefa v Rajhradě, a na nově vznikající projekt Domácí hospicové péče). Velký dík patří samozřejmě také všem štedrým lidem, kteří koledníkům přispěli.

Podrobné informace o Tříkrálové sbírce v celé ČR a její výsledky naleznete na www.trikralovasbirka.cz.

Radka Lockerová

JAK DOPADL FARNÍ PLES?

Letošní plesová sezona je za námi a také náš 5. farní ples se zdárně uskutečnil. Ptáte se na jaké téma a v jakém stylu jsme se tentokrát měli odít, vyšňořit a předvést? Inu opět originální a fantazii podněcující nápad. Na letáčku a vstupenkách totiž stálo: ve stylu Latinské Ameriky.

Na každém z plesů vás čeká nejen pestrá zábava, bujarý tanec a rozptýlení, ale také ohnivá předtančení a bohaté tomboly. Také organizátoři letošního farního plesu, který uspořádali v sokolovně v Kobylnicích, nezůstali v ničem pozadu. Rozhodli se nekompromisně hosty během reje bavit, rozesmávat a překvapovat. Leckterý účastník si zajisté pomyslel: „Kde jen ty nápady pořád berou...“

Ples byl zahájen něco málo před 20.00 hodinou. Moderování se bravurně a profesionálně zhostila dvojice Hanka Podborská a Pavel Horák, zastupující světově vyhlášenou cestovní kancelář Fara Tour. Vysvětlení pro nezasvěcené a plesu nezúčastněné: Fara Tour se specializuje na dobrodružné a romantické cesty do exotických zemí Jižní Ameriky. Zřejmě proto nám byly představeny jednotlivé státy Jižní Ameriky s pomocí jejich výjimečných, slavných či jinak výrazných osobností dnešního politického, sportovního a kulturního světa. Každá z těchto osob darovala do plesové tomboly hodnotný dar, typický pro svoji rodnou zemi. Uvedme si několik zářných příkladů za všechny.

Mezi prvními zástupci zemí rázně napochodoval představit se synovec Fidela Castra. On sám, neskrývaje podobu se svým proslaveným diktátorským strýcem a demonstrující těžkosti boje na Kubě ovázanou končetinou, přednesl zásadní fakta o své zemi. Návštěvníky plesu zejména zaujaly zmínky o věhlasných kubánských doutnicích a kubánském rumu. Do tomboly daroval praktický, všemi hospodynkami chtěný kastrol.

Další na pořadí byla Jamajka, jejíž vyslanec Usian Bold přinesl vzorek marihuany, nicméně tak nepatrný, že jej po cestě stihl ztratit. Z davu se ozývaly i takové nevědčivé výkřiky jako: „nemáš odvalu“.

Půvabná Brazílie nás pozvala na věhlasnou pláž Copa Cabana nebo na karneval v Rio de Janeiru.

Velmi zajímavý byl reprezentant státu Argentina, všem farníkům důvěrně známý, vytrénovaný jezdec stáje F1 Jean Manuel Fangio, v kanárkově žlutém slušivém oblečku.

Pozornost většiny žen upoutal stát Peru – náčelník indiánů němý Buvol s tlumočnicí upozornil na počátky pracího prášku do dnešních automatických praček a věnoval do tomboly balík tohoto prostředku nejmenované značky.

Pánskou část publika upoutala mexická malířka Frida Kahlo a oslnivě krásná Venezuelanka Dayana Mendozaová.

Celým večerem nás provázelo hudební uskupení Fantazie Life Dance Band, jehož členové nejen, že skvěle zahráli každý žádaný hudební žánr, ale také dokonale doladili a podtrhli celkový image plesu lesklými úbory v barvě tyrkysového hvozdu.

Jednou z pestrých výher tomboly byla slibně vyhlízející večeře při svíčkách. Zvláště pak, když stateční hoši-výherci nabrali odvalu a před zraky ostatních návštěvníků večeři při svíčkách uprostřed vyklizeného tanečního parketu sálu chutě pořádali.

Zcela překvapující pointu měl bonus tomboly nazvaný „Výlet nad Alpami“. Výherci byli přeneseni nad tekutými alpami v houpačí síti.

Za strhující atmosféru a báječnou zábavu nezbyvá než poděkovat našemu neustále „akčnímu“ panu faráři a celému organizačnímu týmu, který svojí několikaměsíční usilovnou prací dotáhl tuto akci ke zdárnému konci a věřím, že nemalou odměnou byly nadšené ohlasy a radost ze společného setkání ostatních návštěvníků plesu.

A nyní se těšme na první jarní dny.

Díky Bohu!!!

Lenka Malíková

V letošním roce jsme měli opět možnost být účastni farního plesu, tentokrát na sokolovně v Kobylnicích. Prostorný sál byl zaplněn hojným počtem lidí. Díky organizaci, nápaditým momentům i kvalitní kapele Fantazie si každý mohl přijít na své.

Bohatá tombola a výborná atmosféra pod vedením otce Miloše dodala plesu ten správný ráz. Když mělo přijít k rozloučení, nikomu se nechtělo i přesto, že byly dvě hodiny ráno.

Po požehnání a slovech otce Miloše „Spěte ve jménu Páně“ jsme pochopili, že se opravdu musíme rozejít. Dá-li Pán, už nyní se těšíme za rok nashledanou.

farníci z Jiřkovic

ZVONĚNÍ ZVONŮ

Pátkem 27. února 2009 byla v naší diecézi obnovena tradice pátečního zvonění kostelních zvonů v 15 hodin. Toto zvonění v době smrti Pána Ježíše zve k modlitbě a rozjímání o díle vykoupení a k přijetí plodů jeho života, smrti a zmrtvýchvstání.

Zvony neodmyslitelně patří ke křesťanské tradici a k naší kultuře, která byla a je křesťanstvím utvářena. Hlas zvonu:

1. Oznamuje Kristovo vzkříšení o velikonoční vigílii – součást liturgie.
2. Vyzývá k modlitbě „Anděl Páně.“ (V době velikonoční k modlitbě „Raduj se, královno nebeská.“)
3. Zvěstuje výkupnou smrt Pána Ježíše v pátek v 15 hodin.
4. Svolává církev na bohoslužebné shromáždění.
5. Oznamuje proměňování při mešní liturgii.
6. Doprovází a vybízí k modlitbám za zemřelé při úmrtí (původně při umírání) a při pohřbu.
7. Slavnostně doprovází mimořádné události a náboženské průvody.

Tak, jako jsou kostely obrazem církve, jsou zvony hlasem církve.

Modlitby vhodné k pátečnímu zvonění v 15 hodin:

- Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět (křížová cesta).
- Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste (mešní liturgie).
- Zachraň nás svým křížem, vysvobod' nás svým vzkříšením, Ježíši Kriste, Spasiteli světa (mešní liturgie).
- Pro své slavné svaté rány kéž nás chrání a zachrání Kristus Pán ukřižovaný (velikonoční liturgie).
- Hle, kříž, na kterém umřel Spasitel světa. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste (velkopáteční liturgie).
- Svatý Bože. Svatý Silný. Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi (velkopáteční liturgie).
- Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, tys naplnil Otcovu vůli a v Duchu Svatém jsi dal svou smrtí život celému světu. Skrze své tělo a svou krev vysvobod' i mě ze všech mých nepravostí a zbav mě všeho zlého; ať vždycky miluji tvá přikázání a nikdy se od tebe neodloučím (mešní liturgie).
- Modlitba k našemu ukřižovanému Pánu, Ježíši Kristu. (Český misál, děkovné modlitby po mši svaté).

Velmi vhodné jsou písně z Kancionálu od čísla 300.

Z materiálů Biskupství brněnského

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA 6. - 7.3. 2009

Ve dnech 6. – 7. března se v našem kostele konala už tradiční duchovní obnova. Pozvání tentokrát přijal a duchovně nás provázel karmelitán otec Vojtěch Kodet. Duchovní cvičení měla charakter čtyř katechezí, které se střídaly s adoracemi. Pokud věřící cítili potřebu setkat se s Bohem ve svátosti smíření, měli možnost právě v průběhu adorací. Tematicky se exercicie skládaly z mnoha drobných myšlenek a komentářů. Některé vám nyní nabízím tak, jak mne zaujaly.

PÁTEČNÍ TÉMATA:

Smíření - při páteční večerní mši svaté se otec Vojtěch zamýšlel nad textem evangelia Mt 5, 20-26. Jedná se o pasáž, kde Ježíš hovoří o odpuštění, soudu Hospodina vůči člověku a smíření s bližními před tím, než položí svůj dar na oltář. Otec Vojtěch k evangeliu přidal následující: Snad se nám zdá, že Ježíš v tomto úryvku svůj postoj k farizeům přehání, když je pranýřuje. Jsou přece obecně považováni za vzor. Zde ale Ježíš boří představy a mýty tehdejších lidí. Nesoudí farizeje za to, co dělají zvnějšku, ale za to, co chybí uvnitř nich, v jejich prázdném, vybydleném, Boha pustém srdci.

Osobní zkušenost smíření – proti každému z nás má jistě mnoho lidí něco, co lze vytknout. Otec Vojtěch, jak sám řekl, by dle výše uvedeného sám mohl chodit „po“ těchto lidech do konce života a žádat od nich usmíření. Toto ale není v lidských možnostech. Metou nám tedy zůstává úsilí ke smíření, kde to jen lze, a ostatní poroučet Božímu milosrdenství.

Kritika Boha vůči člověku – Ač se to zdá neuvěřitelné, Boží pohled na lidi má jiná měřítka, než jsou naše lidská. Hospodin nikdy nepranýřuje hříšníka pro jeho hříchy, ale spíše toho, kdo se cítí být dokonalým.

Můj hřích jako bolest církve – Snad se věřící kolem nás nedozví o všech našich přestupcích, nedokonalostech a hříších, pravdou je ale to, že se staly a jsou bolestí mystického těla celé církve. Hřích, ač je můj, mnou spáchaný ve skrytosti, je třeba přinést ve zpovědi. Musím jej vyznat a uslyšet: „Odpouštějí se ti hříchy.“ Jenom tak bude bolestné místo v těle Kristově – církvi – zahlazeno, uzdraveno a opět jím bude proudit Boží milost. Proto ani sám kněz si nemůže, třeba před zrcadlem a s rukou na kající hlavě, odpustit hříchy. Musí je vyznat v přítomnosti druhého spolubratra.

Kněz jako milující otec – Ve svaté zpovědi se setkáváme s mnoha kněžími, různými povahami a zkušenostmi. Kněz má být milujícím otcem, který svého syna nezbije za polámanou propisku, ale opraví ji. Svou velkorysostí odzbrojuje a vede k pokání. Pokud je to možné, najděme si každý svého duchovního vůdce, který nás v životě hlouběji pozná a tak může nejlépe vést.

Všichni jsme na cestě, učíme se být takovými, jakými nás chce Bůh, potom myslíme na naše kněze v modlitbách, aby byli těmi odvážnými a statečnými, milujícími otci.

Zpověď (způsob vyjádření hříchů) – Otec Vojtěch radí: „Nehrajme si na schovanou, neopisujme zbytečně, jděme k jádru věci.“ Skupině mladých doslova řekl: „Zpovídej se jako chlap.“ Bez kliček, složitostí, přímo k věci.

Byla má zpověď platná? – Bohu nejde o počet našich hříchů. Stane se, že zapomeneme říci něco, nějaký detail. Nemějme ale skrupule, Hospodin chce uzdravit celé srdce!

SOBOTNÍ TÉMATA:

Prostor Bohu v našem životě – Jsme plni světa. Bůh často nemá KDY se s námi setkat. Žijeme a jednáme na vlastní „pěst“. Bůh si přeje v našich životech výrazněji působit, ale my mu nedáme prostor, neuděláme si na Něj ČAS. Tím, že nehovoříme s Bohem, nekomunikujeme v pravém slova smyslu ani s lidmi. I v manželství.

Komunikace v manželství – Muži říkají, že komunikace v manželství je moc. Ženy ale nepotřebují od mužů, aby řešili a vyřešili to, o čem mluví, potřebují být často jen vyslechnuty.

Čas na Pána, na povinnosti – Zvláště mládež je v současnosti zahrnuta spoustou nabídek. V mládí otce Vojtěcha byla jiná doba. Pokud se zdržel na páteční zábavě o dvě hodiny déle, stejně musel brzy ráno vstávat k povinnostem. Dnes mladí lidé prospí třeba půl soboty a rodiče je ještě podporují. Nemají tak čas ani na povinnosti vůči rodičům, ani pak čas Boha.

Tolik z myšlenek, které jsem stihl zachytit. Přeji vám i sobě, abychom do srdce přijali alespoň některou z nich a cílevědomě ji ve svém životě naplňovali.

Petr Horák

PERLIČKA ZE SETKÁNÍ S OTCEM VOJTĚCHEM

Před páteční mší svatou, na které byla první přednáška otce Vojtěcha, jsem byl na křížové cestě. Po návratu do sakristie jsem se otci Vojtěchovi představil a zeptal jsem se ho, jestli s ním můžu jít k oltáři. On mi odpověděl: „Ano, bude mi ctí.“ A pak se mě zeptal: „Budeš číst evangelium?“ Odpověděl jsem: „Ano.“ A on mi řekl: „Ale kázat prý budu já. Ale jestli chceš, můžeš kázat ty.“ Na to jsem už neřekl nic, jenom jsem se zasmál. A v duchu jsem si řekl: „Ten otec Vojtěch je ale borec.“

jáhen Ruda

NÁMĚŠŤ 2009

Letos stejně jako v minulých letech, je pro děti připraven stanový tábor v Náměšti nad Oslavou. Zúčastnit se jej mohou děti od 2. třídy do 9. Je možno po domluvě i mladší (dle zákona musí v roce konání tábora dosáhnout věku 7 let).

Ubytování je ve stanech s dřevěnou podsadou po dvojicích, u tábora je louka sloužící jako hřiště, poblíž pak rybník a přehrada, kde se dá koupat.

Jaká čeká na děti celotáborová hra, zůstane překvapením, dozví se to opravdu až na táboře. Jak to na místě vypadá, můžete vidět na fotkách na faře ve Šlapanicích nebo na internetových stránkách <http://tabornamest.ic.cz>, kde jsou fotky z loňského tábora. Na těchto stránkách si též můžete stáhnout letošní přihlášku, na které se dovíte další informace.

Letošní termíny tábora jsou dva na 2 týdny, jeden na 18 dní.

1. turnus	1.7. – 15.7.	vedoucí Honza Buchta
2. turnus	16.7. – 30.7.	vedoucí Katka Chudobová
3. turnus	3.8. – 20.8.	vedoucí Petr Machain

Přihlášky je možno vyzvednout v žebračce kostela ve Šlapanicích, v kostele v Podolí, na faře ve Šlapanicích nebo u Petra Machaina, Palackého 18, Šlapanice, telefon: 544 245 888 nebo 603 725 325, kde vám též budou poskytnuty případné bližší informace. Přihlásit se je nutno do neděle 10. května 2009. Po tomto datu mohou nastat problémy u těch, kteří požadují příspěvky od svých zaměstnavatelů. Pokud by došlo k obsazení některého turnusu, může být uzávěrka přihlášek i dříve.

Všichni vedoucí se těší na ty, co se rozhodnou nezůstat doma u obrazovek televizí a počítačů a odváží se do přírody.

Petr Machain

JAK JE SLYŠET V NOVÝCH LAVICÍCH?

Byl jsem osloven s prosbou o vyjádření k nově nainstalované indukční smyčce v nových lavicích. Chtěl bych tímto krátkým článkem moc poděkovat, protože opravdu nosím dvě naslouchadla a přesto jsem při mši svaté nerozuměl.

Nyní, když naslouchadla přepnu do režimu T, zvuk se mi v uších nerozbíjí a rozumím každé slovo. V době, kdy indukční smyčka nebyla, jsem mši svatou jen sledoval, ale nic nerozuměl, musel jsem se svých blízkých ptát, o čem dotyčný kněz mluvil. A nyní mohu mši svatou prožít naplno. Jak vidím, tak i slyším.

Upřímný dík za všechny málo slyšící.

Vladimír Nedoma

NOVINKY VE FARNÍ KNIHOVNĚ

Rok se svatými / Vera Schaubert, H. M. Schindler

Krásná obrazová encyklopedie, ve které jsou shromážděny informace o více než 2000 světcích, doplněné mnoha barevnými obrazy či fotografiemi. Uspořádání svatých je podle průběhu slavení jejich svátků v církevním kalendáři. Podobná kniha dosud v naší farní knihovně chyběla, pomůže čtenářům nalézat chybějící informace či inspiraci při výběru křesťnících a birmovacích patronů.

Dědictví – kapitoly z dějin komunistické perzekuce v Československu 1948-1989 / Helena Havlíčková

Tato kniha je historickým dokumentem o zvláště, které se komunistický režim dopouštěl na svých věřících spoluobčanech. Přináší svědectví o pronásledování, věznění a často i mučení věřících, kněží a řádových sester. Publikace je doplněna obrazovými přílohami konkrétních případů a svědectví.

Pojď, buď Mým světlem – soukromá korespondence světice z Kalkaty / Matka Tereza

Matka Tereza se už za svého života stala doslova symbolem milosrdenství pro lidi všech vyznání a životních cest. Lidé obdivovali její prostotu a opravdovost a byli přitahováni radostí a pokojem, které z ní vyzařovaly. Málo se však zatím vědělo o jejím skrytém duchovním životě a o jejích vnitřních zápasech. Skoro nic také nebylo až do současné doby známo o zjevení, v kterém jí Kristus odhalil poslání jejího života: Pojď, buď Mým světlem.

Otec Kolodiejchuk v této knize zpřístupňuje korespondenci Matky Terezy a další dosud nepublikované texty: její deník, zápisky z duchovních cvičení, veřejné promluvy, svědectví o jejím životě... Zachycuje tak všechny podstatné události jejího života a povolání. Můžeme spatřit pravou tvář její svatosti a odhaluje se nám celá hloubka a dramatičnost jejího vnitřního života. Matka Tereza zde vystupuje jako mystička, jejíž vnitřní život hořel ohněm služebné lásky a jejíž nitro bylo připravováno a očišťováno silnými zkouškami víry a skutečnou temnou nocí duše.

Apoštol národů svatý Pavel / Tomáš Špidlík

Meditace a krátké texty napsané kardinálem Tomášem Špidlíkem vychází u příležitosti Roku svatého Pavla. Nabízí příležitost lépe poznat svatého Pavla, zamyslet se nad významem jeho působení v prvotní církvi, či dosahu jeho poselství pro nás.

S použitím materiálů knižních nakladatelství
připravila Lenka Klašková

PŘÁTELSKÁ POMOC

Dr. Antonín Rous měl odjakživa zvláštní zálibu v technických věcech. Už jako kaplanovi se mu líbilo všechno, co souviselo se stroji, strojním zařízením, prostě se vším co se točilo, ať to byly motory, motorčky, autíčka nebo kabely.

Na své první „štaci“ v Postoloprtech si koupil starou „Bömerlandku“ pětistovku, později „půllitra“ Jawu. Se svými stroji byl často na cestách do vzdálených přifařených obcí na bohoslužby a do škol, kde vyučoval náboženství.

Když později postoupil do vyšší funkce a byl zvolen biskupem, zůstal rád věrný svým dávným zálibám. Jeho znalosti ve strojním oboru byly na takové úrovni, že by v případě nutnosti nebo zákazu své funkce mohl ihned nastoupit jako kvalifikovaný odborník v jakékoliv autodílně.

Tak rád pomáhal vždy radou a pomocí chudákovi, kterého potkal na cestě s porouchaným motorem nebo strojem. S perfektně vybavenou brašnou a vším potřebným nářadím vždy pomohl a pak se s potěšením a vnitřním uspokojením zadíval za opět s rachotem uhánějícím „vehiklem.“

Někdy ho dráždilo vědomí, že když se rozloučil po takové přátelské pomoci podáním pevné, zamazané ruky, aby se svému protějšku představil. Ale tím se dostal někdy do různých kuriózních situací. Někdy se jeho protějšek pousmál a poděkoval, někdy došlo i k hrubší situaci. Někdy to proběhlo takto:

„Tak, kamarádíčku, jestli pak víš, kdo ti dnes pomohl?“ „No přece vy.“ „No dobře, ale víš, kdo já jsem?“ „No, to nevím.“ „Já jsem litoměřický biskup.“ Na to následovalo někdy protáhlé „ÁÁÁ“ a jednou to dopadlo takto: „Tak te se litoměřické biskup? Tož já su japonské císař! Ahoj.“

Vilém Sitte

RADUJTE SE S RADUJÍCÍMI...

Chtěl bych se s vámi podělit o úsměvnou příhodu, která se odehrála nad úvahou Písma svatého.

S babičkou máme 10 vnoučat. Z nich jeden Lukáš (15), žije s námi, rodiči a sourozenci v rodinném domku a druhý Pavel (22), známý svými cestovatelskými aktivitami, s rodiči ve Šlapanicích. Jednoho dne z rána zazní na mém mobilu známá znělka, že přišla sms zpráva. Píše dcera, pamětlivá, že sms zprávy mají být stručné. Čtu tedy babičce nahlas: „Tati, nevíš, potkali se Pavel s Lukášem?“ Babička odpoví: „A kam jeli?“ Teprve po chvíli pochopí, že se nejedná o vnuky, ale o apoštola a evangelistu. Úsměvné!

Nu, vy pomozte najít správnou odpověď. Napovím – přečtěte si 4. kapitolu listu Kolosanům.

Oldřich Kněžíček

TROCHA HUMORU

Zástupcové různých řádů jdou také do Betléma, aby se poklonili Ježíškovi v jesličkách. Dominikán řekne: „Zde je zlato naší vědy.“ Benediktin řekne: „Přináším ti, Pane, myrhu naší chudoby.“ Mezitím šeptne jezuita stranou svatému Josefovi do ucha: „Až bude tak ve školním věku, tak ho pošli k nám, my už z něj něco uděláme.“

V pondělí večer stojí dva sousedé, Franta a Karel, spolu na zahrádce u plotu a povídají si. „Sousedě, byls včera v kostele,“ zeptá se Karel. „Ale Franto, včera jsem nebyl, včera jsem spal doma.“

Motorista utrpěl po havárii těžké zranění a řádová sestra o něj starostlivě pečovala. Po propuštění chtěl jít sestře do kláštera poděkovat. Na vrátnici se ptal po dotyčné sestře a vrátná mu vysvětlila: „Sestra Agáta se mezitím stala ctihodnou matkou.“ Nato řekl návštěvník: „To je ale škoda, měl jsem to vědět a mohl jsem přinést maličkému také něco.“

P. MILAN VLČEK – 70. VÝROČÍ NAROZENÍ

13. dubna uplyne 70 let, kdy spatřil jako první z pěti dětí světlo světa bratr P. Milan. Byl pokřtěn 16. dubna P. Klempou. Brzo přišel náčelník Orla MUDr. V. Jílek a předpovídal mu velkou budoucnost. Milan se rád modlil (při náletech za války), bavily jej technické věci. Po studiu na jedenáctiletce v Brně nastoupil do přípravného kurzu při bohoslovecké fakultě v Litoměřicích za tuto diecézi. Fakultu jsme pak studovali 5 let společně. Byl veselý povahy, dobrý kamarád. Na Sv. Hostýně na pouti nasazoval zlaté korunky P. Marii a Ježíškovi. Primici měl 14.7.1962 ve Šlapanicích, kázal P. J. Hladký z Jam, kde je nyní klášter Božího milosrdenství. Sbor zpíval Treglerovu Missa brevis, vložky Přání, Tvé Srdce Jezu, Prapor Kristův (sólo paní Urbánková) a Pange lingua od R. Kotulana, který řídil sbor. U varhan byl Jiří Malý (také letošní jubilant). Asistoval pan arcikněz Hrubý, dva bratři, spolužák ze semináře L. Šidák. Na obědě bylo 50 hostů, 20 domácích pomocníků. Pěkný byl dort ve formě oltáře i s knězem a ministranty (ze Slovenska). Došlo 180 gratulací, nejhezčí od P. Mošťka z Váp. Podola. Obdržel kalich po P. Možném.

Po krátkém působení v Tanvaldě a Jablonci (asi 10 míst) nastoupil u ženistů v Kostelci nad Labem, kde dostal ocenění vzorný vojín. Potom 3 roky působil v Mostě a okolí a 20 let v Bořislavi pod Milešovkou a asi 25 okolních obcích. První rok mu pomáhala maminka, potom hospodyně Marie O. z Luboměře. O jeho působení se již psalo dříve v Okénku. Zemřel před 50. rokem života, takže „neviděl Abraháma“, ale věříme, že vidí Pána ve světle proměnění.

Za dnešního nedostatku kněžských povolání ať je jeho kněžský život povzbuzením k radostné službě Pánu a nesmrtelným duším.

Přeji požehnané prožití svátků Vzkříšení Páně a radostné Aleluja!

P. Josef Vlček

A TU MEZI NÁMI STANUL ON

Dveře se neotevřely a praskání ohně na krbu neutichlo a dech se nám nezastavil. Byli jsme dál v našem světě a On tu stál také, týž jako dříve: Vysoký, s rukama roztaženými k pozdravu, s vábným úsměvem na rtech.

„Šalom alejchem...“ pravil.

Nikdo Mu neodpověděl, nikdo se nehnal z místa. Stáli jsme, rostlí do země, jako Lotova žena, s tvářmi obrácenou k požáru, který pohlcoval hříšná města. Vládlo hrobové ticho, přes které jako přes mlhu bylo slyšet z dálky vytí a šumění větru kolébajícího cypřiši.

„Proč se bojíte?“ zeptal se „Proč hledáte ve svých hlavách odpověď těžší než je ta, která se nabízí sama. Hled'te, prohlédněte si mé ruce a nohy. Dotkněte se mne. Nejsem duch bez těla a kostí. Dotkněte se mne. Ještě mi nevěříte, děti? Jistě máte něco k jídlu? Hled'te – jak jím vaši rybu a váš med. Věříte mi už teď, že jsem tady živý mezi vámi?“

„Ó, Rabbi!“ vykřikl Jan a padna na kolena přitiskl rty k lemu jeho pláště.

„Rabboni!“ zvolala Marie. Blížila se k němu po kolenou. S rukama vztaženýma a s tváří zářící štěstím.

„Učitelí!“ štkal Petr.

„Pane!“ zvolal Jakub. „Odpusť, že jsem nemohl uvěřit...“

„Jezu!“ řkala Miriam. „Synu můj...“

„Rabbi! Učitelí! Pane!“ všichni se k němu tiskli, líbali Jeho ruce i oděv, plakali štěstím i dojetím. A On nás k sobě vinul, jako kdyby se také radoval, že se vrátil a že je opět mezi námi.

Poslední jsem k němu přistoupil já.

"Rabbi," řekl jsem. „Dlouhou cestu jsme prošli společně a až na konci jsem Tě poznal... A tehdy jsi zmizel. Plným právem jsi to učinil. Nezasloužím si milosti Tvé blízkosti. Nedovedl jsem poznat, kdo jsi, nedokázal jsem všechno odvrhnout a jít za Tebou. Odeženeš-li mne od sebe, bude to zasloužený trest... Já... Já totiž...“

„Příteli,“ přerušil mne laskavě. „Můj příteli, kterému jsem dal svůj kříž, vítej. Pojd', pojd' blíž, ať tě přitisknu na svá prsa...“

Co ti mohu napsat? Řekové vyprávějí pohádku o synech bohyně Země, kteří nemohli být poraženi, neboť když padli na zemi-matku, znovu získávali sílu a zdraví a s novým odhodláním se vraceli do boje. Ta pohádka - to je jako Jeho mlhavý stín... Neboť jako jsem se dotkl Jeho horkých, téměř žhavých prsou, vše co ve mně bylo slabostí, ihned se změnilo v sílu. On mne uzdravil! Ó, Addonai... On mne vzkřísil...

Usedli jsme v kruhu na zemi. A On stál mezi námi, jako nejednou stával předtím, a opět hovořil, že bylo nutné, aby zemřel právě tak, aby se naplnilo Písmo a aby na všechny mohla sestoupit milost odpuštění hříchů...

„A vy budete mými svědky,“ končil. „Půjdete do celého světa, jak je dlouhý a široký, a každému přinesete slib Otce...“

Před jitem odešel, neotvíraje dveří – On, který na sebe přijal zákony světa, aby je mohl ovládnout...

Jan Dobraczynski, „Listy Nikodémovy“

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.cz, <http://www.farnostslapanice.cz>
NEPRODEJNÉ!

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: 12.6.2009

Plánované **datum vydání:** 28.6.2009